

"ישיבישע בלאט"**"לאמדעס" ב"דף" ב"שאלות" ו"מראי מקומות"****בכורות לו.**

השאלות/הנושאים המרכזיים מסומן באותיות כאלו

איבעיא להו עד מפי עד מהו לעדות בכור, וצדדי הספק? עי' ראשית ביכורים, ועי' מנחת אברהם למה אשה ודאי כשירה לעדות בכור (עי' שו"ת הראנ"ח סי' כב').

דקדשים בחוץ לא אכיל, עי' פרש"י ועי' רש"ש וחי' הגרי"ז.

אימא לא הפה שאסר הוא, ועי' מחנה אפרים איסור"ב יח' טו' שהביא את החקירה בכל הפה שאסר אם הוא מדין מיגו מחזק, או דהוי בעלות על הדבר, ובדין הפש"א דהכא עי' שיעורי ר"ש ב"מ ג. מג' שביאר לפי שני הצדדים, ועי' קה"י ב"ב כה'.

במהריט"א הקשה אמאי לא נימא דישי לו מיגו שיכול לומר שהוא מעשר בהמה? ועי' שמן רוקח, ועי"ש מה שהקשה למה לא נאמר שטוען בכור כדי להפטר מן המתנות. עי' חק נתן ונדר הקודש מדוע הרמב"ם השמיט לדין זה.

רבי צדוק הוה ליה בוכרא, ועי' פרישה וטז' ריש סי' שיד' מה חדשנו במעשה דרב צדוק ועי"ש בהגהות בית הלל.

אתא לקמיה דרבי יהושע, ועי' הערות הגריש"א איך שאלצ"ג אחר שכבר שאל לר"י והתיר?.

תוד"ה עמד, דנו אי צריך עמידה בשעת שאלה, עי' שיטמ"ק, ועי' שו"ע יו"ד רמז' יג' ושם בש"ך ס"ק יא', ועי' יד אברהם.

כלום חילקנו וכו', עי' בן יהוידע איך הכחיש את דבריו הראשונים, ועי' בניהו למה ציערו ר"ג לר"י, ועי' הגהות יעב"ץ מה שביאר בכל המעשה כאן.

תוד"ה האיך, דחו לפרש"י ממה שבברכות איפסיק הלכתא כר"י, ועי"ש פנ"י וצל"ח.

תוד"ה רבי, כתבו שהיה חוצפית המתורגמן, ועי' חק נתן מה בא ללמדנו.

משנה: נאמן הכהן לומר וכו', ויש לדון במשנה ב-ב' דברים: האם צריך לומר שם החכם שהתירו, והאם צריך להביא עדים שלא הוא הטיל את המום, לגבי הנידון ה-א' עי' רמב"ם בכורות ב' יח', וברא"ש סי' י' ועי' חובת הקודש, ולגבי הנידון ה-ב' ברש"י כתב שצריך, ועי' טור שיד' ובב"ח, ובפרישה שם י' ובטז' סק"ד בדעת הרמב"ם, ועי' רא"ש י'.

וע"ע בראשונים רמב"ם ורא"ש טור ושו"ע העם איירי במום מובהק או שאינו מובהק, ועי"ש ש"ך סק"ז, ועי"ש וכן בטור ומפרשיו מה שהאריכו בדעת רבינו יונה.

במה שנאמן על הבכור למרות החזקת איסור? עי' מצפה איתן, ועי' שו"ת פנ"י יו"ד יד'.

בכור זה נתן לי ישראל במומו, והאם כאן צריך להזכיר שמו של הישראלי? עי' רמב"ם ב' יט' ובמעשה רוקח שם, עי' רא"ש, ב"י ח', תויו"ט ולח"מ, טז' סק"ד, וחק נתן כאן בגמ', ועי' ראשית ביכורים אי צריך הישראלי להביא עדים שהמום נפל מאליו.

כל מילתא דעבידא לאיגלווי וכו', ובגדר הדבר, עי' דברות משה יבמות ח"א שיעורים פד' לו' ב' שהוא כמין חזקה ואנן סהדי, והוכיחו מכאן דגם בנוגע נאמן בדבר העומד להתברר, ועי' נדר הקודש.

הרמב"ם ב' יח' כתב שהטעם שהכהן נאמן לומר הראיתי לחכם מפני שהוא עוון כרת, ובלח"מ תמה שאמר שההלכה כרב יהודה סגי בטעם דאיכא לברורי? עי' מהרי"ק, חובת הקודש ונדר הקודש.

האומר למי שאין נאמן על המעשר וכו', בבאור המשנה עי' פי' הרא"ש, פיה"מ לרמב"ם וקול הרמ"ז.

ע"ב

דאית ליה לאישתמוטי, עי' רש"י הטעם, ועי' משנה ראשונה וחובת הקודש אי צריך שיזכיר שם פלוני, ועי' תוס' רעק"א על המשניות, ועי"ש נשמת חיים, וכת"ס יו"ד עו'.

בקטן והגדיל, ומיהו הקטן שהגדיל הטלה או הנותן? עי' פרש"י וברבינו גרשם, ובאור דבריהם עי' פרישה שיד' ב', שפת אמת שם ס"ט ובנדר הקודש.

תוד"ה והלכתא, בבאור קושייתם, עי' חק נתן צאן קדשים ומים קדושים, ובאור תירוצם עי' משיב דבר ח"ב עא'.

בכור זה נתן לי ישראל במומו, ועי' חובת הקודש שיכל לשקר יותרצטוב ולומר שמומו נפל מאליו, ואז גם אם פרסם היה מכירו ובטל היגו לא היה מוחזק לשקרן.

הוא שרוע, עי' פרש"י מהו, ועי' מהריט"א מה שתמה ע"ד, וביד דוד מיישב.

מכאן מוכח דמצוות בכור נוהגת בחול' בזמן הזה דהלא רב אשי היה בבבל, עי' שו"ת הרשב"א ח"א שלא', ורבינו בח"י פרשת ראה.

אלא א"כ כהן עמו, מה הטעם לכך, והאם צריך להיות דווקא הכהן שנותן לו? עי' רש"י ורבינו גרשם כאן ובתמורה ח: והגהות הגר"א שם.

הכל נאמנין וכו', ועי' רע"ב דמכאן שגם כהנים חייבים במעשר בהמה, ועי' יד דוד מחלוקת הראשונים בזה, ועי' ח"ב יו"ד קצו'.

ברש"י פירש דאיירי בספק מעשר דאינו נאכל רק בעל מום, ועי' חק נתן למה לא העמידו במעשר ודאי, ועי' מהריט"א למה לא פירש ספק מעשר באו"א, ועי' ראשית ביכורים.

וכי תימא מפיק ליה וכו', עי' רש"י מנין האיסור, ובדברי יעקב הקשה דתיפוק ליה מ'כל אשר יעבור ולא שיעבירהו', עי"ש ועי' נדר הקודש.

דאי בעי שדי ביה מומא וכו', ועי' בנין ציון שו"ת קח' מה שדן מפה לענין צעב"ח לצורך.

ושנקטעה ידו ושנשברה רגלו, באחרונים דנו למהצחילק בין יד לרגל, עי' טוטו"ד מהדו"ג ח"ב קסט', ומהר"ם שיק יו"ד שטז'.

על פי שלשה בני הכנסת, ומה הם? עי' פרש"י, קול הרמ"ז והון עשיר על המשניות, והגרי"ז תמה מה החילוק בין בכור לשאר פסולי המוקדשין שאינם נתרים על ידם.

התרת בכור בחול' וכו', וטעם החילוק בין א"י לחול' עי' מהריט"א, וראשית ביכורים, ועי' תוד"ה התרת מה בא להשמיענו, וע"ע חק נתן צאן קדשים ומהריט"א בבאור דבריו.

תוד"ה תנינא, עי' חוות יאיר קכט' מה שביאר בדבריו.

תוד"ה במקום דנו איזה מומחה בעי להתיר והאם ישנו בזמן הזה, ועי' טוש"ע רכח' א'.

שלשה מתירין וכו', והאם דין זה בא להחמיר או להקל? עי' חוות יאיר קכט' וביד דוד.

תוד"ה שלשה, במה שהביאו שאין להתיר במקום רבו, עי' ערוה"ש יו"ד רכח', ועי' שפ"א